

Księga Hioba
Sesja 24: Hiob w Księdze Hioba
Przez Johna Waltona

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 24, Hiob w Księdze Hioba.

Wprowadzenie [00:21-00:45]

Teraz spędzimy kilka segmentów na podsumowaniu niektórych postaci z Księgi Hioba. Teraz, oczywiście, najpierw przyjrzymy się Hiobowi, a potem przyjrzymy się światu i temu, jak świat jest rozumiany w Księdze Hioba. A na koniec przyjrzymy się Bogu w Księdze Hioba. Oto niektóre z nadchodzących segmentów.

Rola Hioba w Księdze [00:45-2:00]

Przyjrzymy się więc Hiobowi i spróbujemy podsumować jego rolę w księdze iw przesłaniu tej księgi. Zadaniem Hioba jest postawienie problemu księgi. Jego rolą nie jest udzielanie odpowiedzi, które książka ma do zaoferowania. Jego punkt widzenia przedstawia jeszcze jeden niewłaściwy sposób reagowania na cierpienie. Ilustruje również niewystarczającą mądrość. Jest chwalony nie za to, jak reaguje na cierpienie, ale za jakość i motywację swojej prawości oraz za ostateczne wyrzeczenie się. Jego wyobrażenia o tym, dlaczego cierpi, Bóg jest niesprawiedliwy, a receptą na jego ból jest konfrontacja z Bogiem. Oba są błędne. Musimy więc uważać, abyśmy nie podchodzili do Księgi Hioba, oczekując, że przyjmiemy od niego przewodnictwo.

Sprawiedliwość Hioba [2:00-3:03]

Otóż, jego sprawiedliwość, to jest sprawiedliwość, która odróżnia kogoś od otaczającego go świata. To Hiob 31, kiedy Hiob składa przysięgę niewinności, w pewnym sensie opisuje, jak rozumie swoją sprawiedliwość. Tak więc nie jest to absolutna sprawiedliwość, ponieważ w oczach Boga nikt nie jest sprawiedliwy, jak mówią nam Psalmi. Ale ten rodzaj prawości odróżnia cię od świata. To naprawdę stoi w książce jako kontrast do korzyści.

To jest punkt, który interesuje Hioba, jego sprawiedliwość, a nie korzyści. Bardzo mocno broni prawości. Czy Hioba ostatecznie interesuje to, co może zyskać dzięki swemu prawemu

postępowaniu, czy też jego prawe zachowanie ma niezależną wartość niezależnie od korzyści? I, oczywiście, tak właśnie idzie.

Dlaczego Hiob jest sprawiedliwy? [3:03-3:45]

Jeśli jego prawość nie jest motywowana potencjalnym zyskiem, to co go motywuje? Dlaczego Hiob jest sprawiedliwy? Tekst tak naprawdę nie mówi, ponieważ jest głównie zainteresowany ustaleniem, czy korzyść jest motywatorem, czy nie, jeśli korzyść nie jest motywatorem, osiągnął swój cel.

Hiob nie twierdzi, że jest doskonały. Książka nie identyfikuje go jako doskonałego. Chce tylko zostać uznany za niewinnego tego rodzaju przestępstw, które spowodowałyby jego dramatyczny upadek. To jest zainteresowanie Joba jego sprawiedliwością.

Pobożność Hioba – małostkowa? [3:45-7:45]

Wróćmy do jego zainteresowania pobożnością. Mówiliśmy o tym wcześniej, już w naszym omówieniu wersetów czwartego i piątego w pierwszym rozdziale. Używam słowa „pobożność” jako sposobu mówienia o występach rytualnych, ponieważ tak myślano o nich w starożytnym świecie. Pamiętaj, że wiąże się to z wielką symbiozą – rozpieszczonymi bogami. Tak więc pobożność to te rytualne działania, które działają w wielkim systemie symbiozy, aby rozpieszczać bogów. Tego rodzaju pobożność była zabezpieczeniem przed kruchym ego bogów i przed ich zmiennością. W tym sensie pobożność nie wyklucza się wzajemnie ze sprawiedliwością, ale była wszystkim, co było niezbędne do pozostania w dobrej opinii u bogów w większości starożytnego świata. Wszystko, czego potrzebowałeś, to ten rytualny występ. W całej księdze pobożność nigdy nie była proponowana jako konieczna odpowiedź na poprawę sytuacji Hioba, nawet przez jego przyjaciół. Nigdy nie sugerują, że rytuały rozwiążą jego problem.

Ale wielka symbioza jest przypuszczalną motywacją jego prawości i pobożności. Oznacza to, że robi to dla korzyści, które osiąga. Pobożność nie jest przedstawiana jako część problemu ani jako część rozwiązania. Jest dziwnie nieobecny w rozmowie. To ponownie zwraca naszą uwagę na jego znaczenie w pierwszym rozdziale Księgi Hioba, wersetach czwartym i piątym. Hiob składa ofiary w imieniu swoich dzieci, na wypadek gdyby popełniły jakieś poważne, choć nieumyślne

przewinienie. Pokazuje, że Hiob jest rytualnie sumienny aż do przesady. Chociaż książka nie zajmuje się tym, czy jest wystarczająco pobożny, czy nie, i znowu, jak mówiliśmy wcześniej, myślę, że zamiast tego przekazuje potencjalną wrażliwość.

W miarę rozwoju księgi Hiob wielokrotnie próbuje zaangażować mediatora, orędownika konfrontacji z Bogiem w sądzie. Najwyraźniej doszedł do wniosku, że Bóg musi być małostkowy, nawiedzając prawość nawiedzając sprawiedliwych, przepraszam, intensywnym cierpieniem i nieszczęściem z technicznego punktu widzenia. Bogato sumienny zwyczaj Hioba zapewnia pomost do sceny w niebie. Możliwe, że sugestia Pretendenta opiera się nawet na potencjalnych implikacjach rytualnej pobożności Hioba. Jeśli Hiob żywi podejrzenie, że Bóg jest skłonny do bycia małostkowym, do tego stopnia, że angażuje się w te wybredne rytuały oparte na tak skromnych możliwościach, to można by wywnioskować, że motywacją Hioba jest nie tylko jego pobożność, ale i prawość, także strach przed bycie celem ataku nierozsądnego i kapryśnego bóstwa.

Jeśli Hiob jest motywowany do pobożności, ponieważ wierzy, że Bóg jest małostkowy, czy nie jest również możliwe, że Hiob jest motywowany do sprawiedliwości, ponieważ wierzy, że łaski Boże są na aukcji. Pretendent ma więc dobry powód, by sądzić, że Hiob może równie dobrze działać w ramach wielkiej symbiozy i dlatego ma prawo postawić tę kwestię przed Bogiem. Sugestia Pretendenta nie jest zatem aktem złośliwości, ale logicznym wnioskiem.

Uczciwość Hioba [7:45-8:22]

Tak więc uczciwość Hioba jest taka, że Hiob nie jest ani doskonały, ani słuszny w swoich ocenach na temat Boga lub Jego polityki. Ale ta jedna rzecz, którą robi dobrze, zachowuje swoją integralność. Ponownie, w rozdziale 27, wersety od drugiego do szóstego, co jest dokonane, gdy zostanie wykazane, że rzeczywiście Hiob służy Bogu za darmo. To jest jego integralność. Gdyby Hiob posłuchał rady żony lub przyjaciół, pokazałoby to, że nie służył Bogu bez powodu. Jego integralność zostałaby utracona.

Hiob zadufany w sobie [8:22-9:29]

Hiob jest również postrzegany jako przekonany o własnej nieomyślności, zwłaszcza pod kontrolą Elihu. Nie można usprawiedliwiać obłądki tylko dlatego, że ktoś jest sprawiedliwy, i to jest również prawda Hioba. Jego przekonanie o własnej nieomyślności jest problemem, ponieważ używa go jako środka do stawiania się wyżej od Boga. Problem pojawia się, gdy pogląd Hioba na jego sprawiedliwość jest tak pewny, że jest on gotów oczernić Bożą sprawiedliwość, aby ją

zachować. I, oczywiście, Boże słowa w rozdziale 40, wersecie ósmym, pokazują, że dokładnie tak się stało.

Tak więc Hiob zawodzi jako osoba pod wieloma względami w tej księdze. Jest facetem, który ma wiele do zrobienia i robi pewne ważne rzeczy dobrze. Ale popełnia też wiele błędów.

Księga mówi o tym, jak Bóg prowadzi nas do lepszych odpowiedzi [9:29-11:20]

I znowu musimy pamiętać, że Hiob jako postać nie jest głównym tematem tej księgi. Książka jest o Bogu, a nie o Hiobie. Odpowiedzi Hioba nie są dla nas wzorami. Wiele można go pochwalić, ale jest też wiele rzeczy, za które jest potępiony w sposobie, w jaki reaguje na swoją sytuację. Hiob jest po prostu kolejną postacią w książce, która popełnia błędy.

Książka chce nam powiedzieć, jak wszystko naprawić. Hiob to postać z książki, która ma największe szanse na naprawienie sytuacji. Ponieważ jego prawość jest aprobowana i uznawana, ale nawet ktoś z tak wysokim uznaniem za robienie rzeczy dobrze nie zawsze dobrze reaguje, gdy coś się wali. Książka chce nas prowadzić do lepszych reakcji, gdy coś idzie nie tak, zwłaszcza jeśli chodzi o to, jak myśleć o Bogu. Job nie jest dobrym wzorem w tym wszystkim. Jest więc częścią sposobu, w jaki książka rozwija swoje przesłanie. Musimy poznać przesłanie księgi, a nie stawiać Hioba na wysokim piedestale.

Następnie zwrócimy naszą uwagę na świat. Więc to będzie następny fragment o tym, jak świat odgrywa swoją rolę w książce.

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 24, Hiob w Księdze Hioba. [11:20]